

ABSTRAKT

Disertační práce se zabývá vlivem mytologie na hudbu. Antický mýtus s hudebními prvky je chápán jako inspirační podnět pro hudební kompozice s důrazem na instrumentální programní hudbu, hudební impresionismus a hudbu 20. století. Zohledněna je také hudebně historiografická dimenze tématu. Interpretace mýtu v hudbě je provedena pomocí teorie archetypů Carla Gustava Junga a modifikované sémantické analýzy. Důležitou součástí práce je aplikace problematiky jednotného celku mytologie, archetypů a hudby v oblasti hudební pedagogiky.

V první kapitole teoreticky zkoumáme možnosti interakcí mezi mýtem a hudbou, přibližujeme archetypální teorii, definujeme možné způsoby chápání hudebních archetypů a jejich využití při interpretaci hudebního díla. Druhá kapitola se věnuje antickým mýtům o Apollónovi, Dionýsovi, Orfeovi, Pánovi a Sirénám, shrnuje různé verze mytologických příběhů a interpretuje je archetypálně. Třetí kapitola sleduje vybrané mytologické motivy v historické perspektivě jako náměty hudebních skladeb. Čtvrtá kapitola přináší tři archetypální, sémantické analýzy a interpretace skladeb Igora Stravinského (Orpheus), Vítězslava Nováka (Pan) a Clauda Debussyho (Sirènes). Závěrečná kapitola je teoretickou pedagogickou responzí všech zmíněných problémových okruhů s praktickými aplikacemi se zaměřením na středoškolskou hudební výchovu. Prezentuje antický mýtus jako příležitost k rozvoji osobnosti edukantů, poukazuje na význam mytologie, rituálů, antické kultury a vzdělanosti v současné době, odhaluje pedagogické důsledky archetypálních symbolů v hudebních skladbách. Součástí kapitoly je zpráva o provedené výzkumné sondě do hudební recepce studentů pomocí metody sémantického diferenciálu.